

Wie schaakt, wil winnen

Ina Huisman

Al gauw nadat Oscar Bouter in Zwolle ging wonen, nu alweer 25 jaar geleden, werd hij lid van 'Zwolle-Zuid schaakt'. Hij is donderdagsavonds dan ook te vinden in wijkcentrum De Pol. Vanaf 19.00 uur breken jonge schakers hun hoofd over de vele mogelijkheden die het schaakspel biedt. Na 20.00 uur zijn de volwassenen aan de beurt.

Oscar is al veertien jaar jeugdleider bij de schaakclub. Hij brengt beginnende schakers de eerste stappen van het spel bij. "Vaak wordt schaken afgeschilderd als moeilijk of saai, een spel voor 'zuinige schuivers', maar dat is het helemaal niet. Aan het schaakbord wordt een strijd geleverd, waar zonder aarzelen een half leger wordt geofferd voor de overwinning."

Dat het om een strijd gaat, wordt goed in beeld gebracht in de film *Pawn Sacrifice*, die in december uitkwam. Deze film vertelt het waargebeurde verhaal over Bobby Fischer, de meest fascinerende schaker aller tijden. Tijdens de Koude Oorlog speelt hij een

legendarische schaakwedstrijd tegen de Rus Boris Spassky. Zijn tweekamp om de wereldtitel op IJsland in de jaren zeventig was een paar weken lang wereldnieuws. Zelfs mensen die geen paard van een koning konden onderscheiden, raakten geïnteresseerd. De match tussen beide schakers was ook een botsing tussen twee wereldmachten.

Eerlijker

Als Oscar het schaakspel vergelijkt met andere bordspelen, dan is het schaakspel eerlijker, omdat de geluksfactor totaal ontbreekt. "Je moet het echt hebben van je eigen geheugen en je eigen concentratie. Beide partijen strijden met precies dezelfde middelen en hebben zich aan precies dezelfde regels te houden. Daar is geen discussie over mogelijk." Fysieke kracht speelt bij het schaken geen enkele rol speelt. Daarvan zegt Oscar: "Wat je in je hoofd meebrengt, dat is wat telt." Om die reden vindt hij schaken heel geschikt voor jeugdige spelers en meisjes, al zijn er veel meer jongens dan meisjes die het doen. In zijn eigen gezin is het niet anders. Zijn zoon heeft er belangstelling voor, de beide dochters houden zich met andere hobby's bezig.

Zelf leerde Oscar de eerste beginselen van zijn vader, die lid was van de schaakvereniging en partijen, die nog niet uitgespeeld waren, thuis opzette en overdacht. Op z'n veertiende werd Oscar lid van de jeugdschaakvereniging en haalde daar zijn pionnen-, toren-, en koningsdiploma. "Tegenwoordig werken de lesmethodes veel meer met plaatjes. Toen moesten we nog hele lappen tekst lezen. De methode is veel kindvriendelijker geworden." Acht jaar vindt

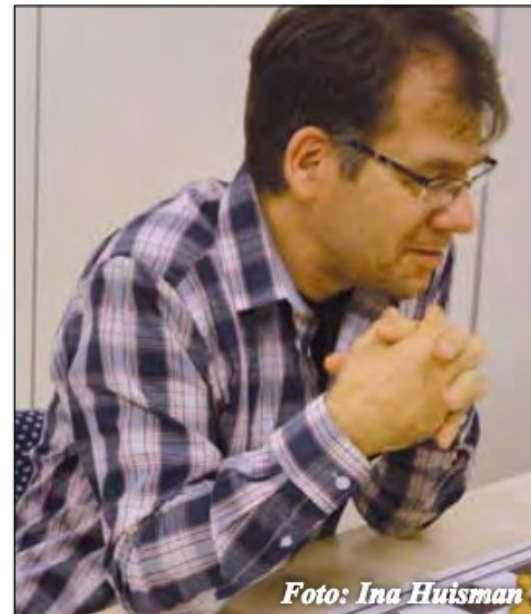

Foto: Ina Huisman

hij een geschikte leeftijd om lid te worden van de schaakclub, alleen al omdat de les 's avonds tussen 19.00 en 20.00 uur gegeven wordt. Een instroom van vijf kinderen per jaar zou mooi zijn. Dan kunnen ze precies de persoonlijke aandacht krijgen die bij het aanleren van schaken nodig is. "Ik klink misschien wat als een schoolmeester, maar degenen die leren schaken, leren vaardigheden, waar ze later altijd wat aan hebben. Dat zijn plannen maken, je geheugen gebruiken, geduldig zijn, beslissingen nemen en omgaan met winst en verlies."

Als je Oscar vraagt hoe hij zelf omgaat met verlies, vertelt hij dat hij laatst een match verloor, waardoor hij 's nachts niet lekker sliep. De partij liet hem niet met rust en hij besloot op te staan om de wedstrijd na te spelen. "Daarna kon ik rustig slapen. Ik had geen fouten gemaakt, maar de tegenstander was sterker."

Het is duidelijk dat Oscar schaken aan iedereen kan aanbevelen. "Je kunt het overal ter wereld doen. Als je op je tachtigste niet meer kunt voetballen en geen marathon meer kunt lopen, kun je nog steeds schaken."

www.zwollezuidschaakt.nl